

Dyr i det pædagogiske arbejde

”Hvis man som pædagog er glad for dyr, kan man benytte denne glæde til at fremme mange af børnenes kompetencer”.

Sådan udtaler Gitte Skovbjerg, der har været i praktik i daginstitutionen Brønsgaard i Hammerum..

For Gitte har omgangen med dyr altid haft stor betydning, og da hun fik mulighed for at forfølge denne interesse i Brønsgaard i sin 3. Praktikperiode, var hun heller ikke sen til at slå til.

Gitte havde længe haft en fornemmelse af den store pædagogiske betydning dyrehold har, og det var denne fornemmelse, hun nu ville forfølge.

Hun begyndte systematisk at arbejde med dyrene som redskab for børnenes udvikling. F. eks. i forhold udvikling af deres indfølelse. Som hun udtrykker det: ”Der er kontant afregning, hvis du ikke er opmærksom på dine egne handlinger. Det har konsekvenser med det samme. Du får ikke gederne ind i båsene, hestene i folden og de undslupne duer indfanget hvis du laver pludselige bevægelser, er højrøstet o.l.. Dyrene trækker sig væk fra dig, Man er simpelthen nødt til at respektere dyrenes grænser, kunne tolke deres signaler og handle derefter”.

Det er Gittes klare opfattelse, at der i arbejdet med dyrene ligger store muligheder for at arbejde med børns personlige udvikling. At omgås dyr, fodre, ride og gøre rent ved dyrene kan fremme selvtillid og selvværd. For eksempel det helt selv at kunne få en kalvs fortrolighed, så barnet selv kan komme hen og sætte træktov på det for at få det ind i sin boks. Det skaber selvtillid, og samtidig en følelse af værdi, da der er skabt et bånd mellem barnet og dyret, så barnet føler sig værdsat af dyret.

Også på det kropslige og sansemæssige område er der gevinster at hente iflg. Gitte. At færdes blandt dyrene kræver balance – store dyr skubber måske til en og kræver reaktioner, hvis ikke man skal ryge på halen. Desuden vil det at røre ved dyrene, ride på heste, fodre dem og gøre rent ved dem samtidig påvirke mange af barnets sanser.

Samtidig kan man være flere sammen om at passe dyrene. Samværet omkring dette fremmer de sociale kompetencer hos børnene og indebærer ligeledes et ansvar. ”Jo ældre børnene bliver, jo flere forpligtelser kan de pålægges, og på den måde tilegne sig en livserfaring, som senere kan komme dem til gode i det danske samfund”, siger Gitte Skovbjerg.

I forbindelse med sin specialiseringsopgave er hun dykket dybere ned i den forskning, der eksisterer omkring feltet, og har her faktisk fået sine fornemmelser for dyreholdets pædagogiske værdi bekræftet. Forskningsresultaterne er helt i tråd med de tanker, hun selv har gjort sig.

Via dyr (kaniner, høns, duer, geder, heste, køer osv....) kan man i daginstitutionen vække børnenes undren og refleksion over naturen og selve livet. Når dyreunger fødes og atter andre dyr skal slagtes eller dør af alderdom/sygdom kan pædagogen overføre mange af menneskelivets facetter på dette, på en naturlig og dyb måde.

Et helt andet aspekt, som Gitte tillægger betydning i sit arbejde, er den kulturelle dimension i dyreholdet. Arbejdet med dyrene kan – og har – ført til samtaler og projekter om hvad man brugte dyrene til før og nu. Og i forlængelse af dette kulturaspekt ligger det indblik, som Brønsgaard giver i gammelt landboliv. På institutionen foregår nemlig avlsarbejde omkring mange af de danske landracer inden for den gamle bondekultur – høns, køer, duer, ænder og geder. På den måde bliver der formidlet en viden om både livet på landet før og nu, viden om hvad forskellige racedyr blev

brugt til før og nu og indsigt i den kultur et bondeliv indbefatter kontra det liv de fleste af børnene oplever i deres familier.

For Gitte er der ingen tvivl...hun vil arbejde med dyrene, når hun om kort tid afslutter sin eksamen. Og som en krølle på historien: Det får hun rig mulighed for. Hun er nemlig fra august ansat på Brønsgaard, fortæller hun med et stort smil.

Gert Vorre